

Jason Arday is een leugenaar, maar hoe zit het met de kwaliteit van de universiteiten die deze types juichend binnenhalen?

Posted on 8 augustus 2026 by Arnout Jaspers

In een niet eens zo heel grijs – eigenlijk best kleurrijk – verleden had ik nog ambities als beeldend kunstenaar, en dat culmineerde in een groepstentoonstelling in een groot, door een echte kunstenaar bewoond kraakpand van een voormalige autodealer. Het moest niet al te serieus worden, dus hield ik bij de officiële opening een toespraak over moderne kunst waarvan de tekst vrijwel geheel uit een Bullshit Generator kwam.

Die Bullshit Generators van toen waren primitieve voorlopers van de huidige LLM's (Grok, ChatGPT, Claude, etc.) Je plugde een paar steekwoorden in, en dan herkauwde de computer een beperkt corpus van teksten om de ene na de andere pagina met ondoorgrondelijk gewauwel uit te kramen. Om aan die vertoning een punt te draaien faketen we een spontaan uitbrekende ruzie waarbij een van de

tentoongestelde werken op het hoofd van een conculega kapot geslagen werd, waarna de bar open was. Ik heb het knipsel uit het *Leids Dagblad* nog.

Jason Arday

Iedereen had door dat dit ludiek bedoeld was – dacht ik, maar tot mijn verbijstering kwam er na afloop een keurige jongeman naar mij toe die me om de tekst van mijn buitengewoon interessante lezing over moderne kunst vroeg. Het vermogen van zogenaamd intelligente, ‘hoogopgeleide’ mensen om de grootst mogelijke onzin voor waar aan te nemen zal nooit ophouden me te verbazen.

Die man was helemaal op zijn plek geweest in de commissie die in 2023 Jason Arday aanstelde als de jongste zwarte hoogleraar ooit aan de universiteit van Cambridge (VK). Social media barsten momenteel bijna uit hun voegen over deze kwestie, maar toch een korte samenvatting: Jason Arday (1985) is zoon van Ghanese immigranten, en naar eigen zeggen was hij als kind autistisch, leerde pas op zijn 11de praten, op zijn 18de lezen en schrijven, en doorliep daarna een academische carrière als een komeet, wat op zijn 38ste resulteerde in die leerstoel in de sociologie in Cambridge.

Naast zijn school en studie zat hij ook niet stil: hij haalde miljoenen binnen met liefdadigheidswerk, deed vrijwilligerswerk in de sloppenwijken van Brazilië, liep eens 30 marathons in 35 dagen, maar helaas, twee weken voor zijn promotie moest bij hem een hersentumor verwijderd worden, waardoor hij de inhoud van zijn eigen proefschrift vergeten was.

Beginnt u al lont te ruiken?

Hoofd van de commissie die Jason Arday aanstelde als professor: 'We waren unaniem: we zijn zo blij met jou. Je bent de beste van de wereld in het onderzoek dat jij doet.'

Hilary Cremin, voorzitter van de commissie die Arday zijn aanstelling in Cambridge bezorgde, rook in ieder geval geen lont. Uiteraard maakte de BBC een uitgebreide documentaire over dit diversiteitsmirakel, en daarin zien we Cremin bijna in katzwijn vallen als ze Arday ontmoet: 'We waren unaniem: we zijn zo blij met jou. Jij bent de beste van de wereld in het onderzoek dat jij doet.'

Een pathologische leugenaar

Het kaartenhuis begon in te storten toen Nathan Cofnas – een junior onderzoeker die in 2025 door Cambridge ontslagen was wegens on-woke opvattingen – tientallen voorbeelden van plagiaat in Ardays proefschrift vond. Uiteraard reageerde het woke establishment met de vereiste Pavlov-reflex: schande! Een racist probeert Arday te beschadigen, er is niets mis met Arday, wij gaan met zijn allen onvoorwaardelijk om hem heen staan.

Veel van de academici die blind deze open brief ondertekenden, zullen daar nu hevig spijt van hebben. Plagiaat is onweerlegbaar aan te tonen, simpelweg door twee teksten naast elkaar te leggen. Maar daar bleef het niet bij. De ene na de andere fantastische claim van Arday bleek verzonnen. Studenten die les van hem gehad hadden, deden een boekje open over wat een oplichter hij was. Arday is een pathologische leugenaar, maar hijzelf heeft inmiddels de consequentie getrokken en is afgetreden. Hij deed dat in stijl: met een persoonlijke brief die vrijwel zeker AI-gegenereerd is.

Tientallen medeplichtigen

Maar dat is pas het begin van een veel grotere schoonmaak, wil Cambridge – en andere prestigieuze universiteiten – de opgelopen reputatieschade herstellen. Immers, hoe is het mogelijk, dat zo'n fantast met een bij elkaar gelogen CV en deels gestolen oeuvre door alle peer-reviews en beoordelingen is gekomen? Waarom hebben de begeleiders van zijn proefschrift niets gemerkt, of lieten ze het gewoon lopen?

Er moeten tientallen academici medeplichtig zijn geweest aan deze jarenlange oplichterij. De reden is nogal duidelijk: Jason Arday is zwart, heeft lange dreadlocks, een zielig verhaal over een moeilijke jeugd en een gladde babbel over racisme, witte suprematie en achterstelling. Hij kwam als geroepen voor al die woke sektes aan de universiteiten waar hij student, medewerker en tenslotte hoogleraar werd. Als je in één klap zoveel DEI-deugpunten kunt scoren, gaat het verstand van alle beoordelaars op nul en checken ze niets meer.

Welke parels van wijsheid stal Arday?

Arday liep aanvankelijk tegen de lamp wegens plagiaat. Dat is een academische doodzonde, dus dan speelt de geplagieerde inhoud al geen rol meer. Maar laten we het toch eens over de inhoud hebben. Arday copieerde in 2015 in zijn proefschrift minstens 36 passages uit een ander proefschrift uit 2009, van ene Paula Zwozdiak-Myers. Welke parels van academische wijsheid stal Arday van Zwozdiak-Myers? De trieste waarheid is, dat ook dat proefschrift nauwelijks het niveau van de Bullshit Generator ontstijgt.

Hieronder staat een voorbeeld van het onmiskenbare knip- en plakwerk van Arday, maar wat staat hier nu eigenlijk?

Arday (2015) / (p. #)	Zwozdiak-Myers (2009) / (p. #)	Notes
Although student teachers on one course may experience a common programme, how they engage and learn, will vary dependent upon how they interpret what needs to be learned. Student teachers are unique individuals and differ in their personal biographies and prior experiences, disposition to enquiry, cognitive and perceptive abilities, communication, interpersonal skills, adaptability, values and belief systems. Much of this will be underpinned by their distinctive combination of such qualities, characteristics and personal background experiences, with regards to how they think about teaching and learning. (p. 17)	Although student teachers on one course, in very large measure, experience a common programme, how they engage and learn from each component will be very different. Student teachers are unique individuals and differ in their personal biographies and prior experiences, disposition to enquiry, cognitive and perceptive abilities, communication and interpersonal skills, emotional intelligence and sensitivity, adaptability and flexibility, personal theories, values and belief systems. Shaped by their unique blend of such qualities, characteristics and personal background experiences, they journey through the process of learning about teaching and of learning about how to become an effective teacher. (p. 1)	Verbatim copying and minor stylistic changes.

Bron: De Substack account van Nathan Cofnas.

In het Nederlands:

‘Hoewel studentenonderwijzers in een cursus een gemeenschappelijk programma kunnen ervaren, zal hoe zij daar mee omgaan en leren, variëren afhankelijk van hoe ze interpreteren wat er geleerd moet worden. Studentonderwijzers zijn unieke individuen die verschillen in hun persoonlijke biografieën en eerdere ervaringen,

geneigdheid tot onderzoek, cognitieve en perceptieve vermogens, communicatie, interpersoonlijke vaardigheden, vermogen tot aanpassing, waarden en geloofssystemen. Veel hiervan zal zijn gebaseerd op de onderscheidende combinaties van zulke kwaliteiten, karakteristieken en persoonlijke achtergrondervaringen, wat betreft hoe ze denken over les geven en leren.'

Triviaal geleuter

Bent u er nog? Ja, zo praten sommige sociale wetenschappers, en duizenden van hen hebben een *full time*-baan aan het verbaal en op schrift produceren van zulk triviaal geleuter. Tegenwoordig zou je hele sociologie- pedagogie- filosofie- en psychologie-afdelingen kunnen vervangen door een enkele student met een laptop en een professioneel abonnement op Grok of ChatGPT.

Het 'onderzoek' dat plaatsvindt op afdelingen die mensen als Arday juichend binnenhalen, is vrijwel uitsluitend navelstaren. Ardays wetenschappelijk productie in al die jaren bestaat uit het interviewen van een handjevol medestudenten of docenten 'van kleur' over hun 'lived experience' met racistische achterstelling en daar dan wat omheen praten op de manier zoals hierboven gedemonstreerd.

Zelfs 'autoetnografie' is in de woke academie nu een geaccepteerde onderzoeksmethode. In de autoetnografie vloeien onderzoeker en het onderzochte volledig samen: je zanikt wat over je eigen ervaringen met zwart of lesbisch of trans of invalide zijn, en als je daar dan maar voldoende cliché's uit de Critical Race Theory en het intersectionaliteitsevangelie doorheen mengt, krijg je een titel en een baan.

Breinrot

Zulke types verdienen, betaald uit belastinggeld, twee keer zoveel als een verplegende of een automonteur, terwijl ze niets nuttigs kunnen. Buiten de universiteit zouden ze hoogstens aan de lopende band of als pakketbezorger een bijdrage kunnen leveren, maar daar voelen ze zich natuurlijk te goed voor.

Als we allemaal klaar zijn met Jason Arday uitlachen, moet het eens serieus gaan over hoe de woke breinrot aan onze universiteiten om zich heen gegrepen heeft, ook in Nederland.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u \(weer\) mee?](#) Hartelijk dank!